

פרופסור טלמון הוא באמת אימפריאליסט פה!

מאת ד"ר ישראל אלדד

הקיים, אך במהדורה חמורה יותר.

★

נחזור לפרופ' יעקב טלמון, ולמכתבו הגלוי שהוזכר לעיל. המכתב היה מכוון לשר והובע עה בו התנגדות לדעתו של השר שאין ישות פלשתינאית, יחידה ערבית לאומית אתנית בארץ ישראל. לא באנו כאן להגנת השר, שכבר השיב על מקצת הטענה; באנו להגן על האמת ועל ההיסטוריה, משמע על עברנו ועל עתידנו, ולהציג לן מידי מסלפן.

„בעיני העולם” — כותב ה־פרופסור — „וגם בעיני הכרה או אי־הכרה בערבים הפלש־תינאים כבציבור בעל זכות הגדרה עצמית היא שאלת הש־אלות היא אבן הבוחן שתקבע אם נשואות עינינו להסדר ול־התפייסות או להתפשטות, ל־כבד זכויות־זולת או להתעל־מות מהן.”

★

פרופ' טלמון משתמש במונח „בעיני העולם”. זוהי כתובת מפורסמת, מען ומוען כאחד. הוא אמנם מספר שכמה מידי־דיו שאלו אותו שאלות חמו־רות והוא לא ידע מה להשיב; אבל מכאן עדיין אינו משתמע שידידיו אלה הם „העולם”, וזה עולם „קובע”. ומזה שהוא לא ידע להשיב, לא משתמע שאין תשובה. העולם ויעקב טלמון...

למשל, אומר הוא: שלילת זכויות הזולת (הכוונה בכך ל־הגדרות הלאומית של ערביי פלשתיין וזכותם למדינה פה) שוללת מאתנו כל זכות מוסרית (מונח בדוק בפי היסטוריונים) (המשך בעמ' ד', טור 1)

פות בה. שנים רבות שלטו בה, כאמור, אותם אנשי ברית־שלום, שאילו הדברים היו ת־לויים בהם, לא היו קיימים לא מדינת ישראל ולא יהודים חיים בכלל וממילא לא אוני־ברסיטה עברית, לכל היותר סניף של אל־אזהר הקהירית. וכשם שמדינת ישראל קמה למרות האוניברסיטה שבהר־הצופים, שראשיה לא רצו בה,

נאז ונקדם...

בשני גויים קצה נפ־שי, והשלישי — איננו עם: יושבי שעיר ופלשת וגוי נבל הדר בשכם.

(משלי בן־סירא, ג, כ"ה-כ"ו)

נוקשות

נאצר - גרונויקן

„כי מאת ה' היתה לחוק את לבם לקראת המלחמה את יש־ראל למען החרימם, לבלתי היות להם תחינה...”

(יהושע י"א, כ')

כך היא הצליחה להנצל מ־החורבן שהיה צפוי לה לפני שנתיים, למרות שאחדים מרא־שי האוניברסיטה רצו, כפי ש־הזכרנו, למנוע את מלחמת ההצלה. וכך, יש לקוות, יהיה גם להבא; וארץ ישראל תשאר בידי עם ישראל אף על פי ש־אחדים מראשי האוניברסיטה, ובתוכם האיש שבו ידובר ה־יום, להוטים מאוד לחדש את „ברית שלום” — על הנחותיה והזיותיה — על רקע הבסיס

האוניברסיטה העברית בירושלים יש בה מום מלי־דה. תהיה רמתם המדעית של מוריה אשר תהיה, איכ־שהו היא תמיד סותרת, ובמקרה הטוב ביותר מפגרת אחר המציאות וההתרחשות בהיסטוריה. מלכתחילה רצו לעשותה איזה מין מרכז רוחני מחקרי בלבד ללא כל השלכות מעשיות, אך מכוח הלחץ מלמטה לא נס־תייע הדבר. ואין צריך לומר מה היה גורלנו וממילא גם גורלה, אילו היינו מקבלים את תורת ראשיה מגנס, בובר, ברגמן, סימון, בנטוויטש, אלה מטובי האידיאו־לוגיה שלה וכולם מתנגדי הציונות המדינית, כולם אנשי „ברית שלום”.

מדינת ישראל קמה למרות ולמבוכתו. שהרי אילו הדברים היו תלויים בו, ספק אם היה יוצא להלחם עליה, ספק גדול עוד יותר אם היה מכריז על איחודה, שהלא מעמודי התווך של טיעוניו היא טענת הגויים הידידים שלו נגדנו, ה„כוב־שים”. מה אם כן, ההבדל בין יריחו וגניזן שהוא להוט ל„החזרתן” ובין ירושלים הע־תיקה?

בתשובה לטלמון השתמש ה־עתונאי שלום רוזנפלד בהרבה מדברי טלמון עצמו בהזדמנו־יות אחרות. זה היה נחמד, אך מה לעשות ואין זה משכנע: שהרי טלמון לא חייב להיות עקבי; הלא גם הוא עצמו רש־אי לפרש ולסרס את דברי עז־מו, וביחוד כשהוא מופיע כאיש „יחסי ציבור” השואל „מה לענות” לשאלות גוי. חמור יו־תר שטיעוניו של היסטוריון זה סותרים לא אותו עצמו, כי אם אמת־היסטורית, עובדות היסטוריות ומציאות היסטורית בוערת.

נשגן לעצמנו:

האוניברסיטה העברית בירו־שלים יש בה, כאמור, מום מ־לידה. איכשהו כל מה שמתרחש ונעשה בעם ישראל ובארץ ישראל מאז הקמתה, מתרחש ונעשה בניגוד לתורת המוט־

פרופסור טלמון לקרא

(סוף מעמ' א')

לפחות בעיני הגויים שאליהם אי-אפשר לבוא בטענה שלנו יש קושאן מהקב"ה על גנין ושכס...

לא. לא נלך בדרך הקלה ולא נשפיע על גויים מפורסי מים, שמה שקרוי בפיו של טל- מון בלעג שכוה, "קושאן מהי קב"ה", היה בעיניהם דבר ח' שוב ומכריע לתמיכתם בציו- נות. מרבית המנהיגים הציו- ניים הן דיברו על קשר היס- טורי, על עובדות היסטוריות ונפשיות — וזה פעל, לצדם של אינטרסים. אך נשאל את ההיסטוריון, — המופיע בא- גרתו זו כאיש יחסי ציבור המודאג משאלות ומתשובות עליהן, — וכי על סמך מה הוא יושב בשלווה ונחת בק- תרדא הירושלמית? מדוע יי- רושלים — כן, ושכס וגנין — לא? ואם לא קושאן זה, שהוא לועג לו, הלא צודקים הערבים הרוצים לגרש אותנו גם מירושלים המערבית. מהו הקושאן היפה בעיני "העולם" של טלמון ובעיניו שלו? שמא החלטות 29 בנובמבר 1947, שהערבים המתונים, "שלו", מסתמכים עליהן? למה לא "חזיר" להם הפרופסור המלו- מד גם את יפו ועכו ולוד ו- רמלה? הלא גם הן נכבשו בכוח מוגש כיהיו ושכס? ואם יש זכות הגדרה עצמית, מורנו המלומד, לערבי שכס ויריחו, מה על ערביי הגליל שהם ע- דיין רוב שם? מדוע ייגרע חלקם של ערביי נצרת מערביי חברון? איזו אפלייה היא זו? מפני שהם היו ילדים טובים? ובכן, איני: אלא מייצג להם, פרופסור ללכת בדרכי ערביי שכס ויזכו גם הם ל"התפיי- סות" (איזה מונח היסטוריוני חמוד? אהנו, "ברוג'ו" עם ה- ערבים או הם אתנו והכה נת- פייסה...)

המסכן, אנשי, השמאל ה- חדש" שואלים אותו למה לא יצטרף ערבי לכנופיות אם א- נחנו שוללים מהם זכות לאו- מית? "מה אענה?" הוא שואל. גרוע מזה: הלא אנו מסכנים — לדעתו — גם את מצב היהודים בעולם...

דין יהודים בגלויות כדיון ה- ערבים הלוואים מה על מדי- נה ערבית? והונו הגיון ה- היסטוריון? דיניו של העם היהודי לגבי ארץ-ישראל כאר- צה היחידה כדיון הערבים מה- שהם חלק זעיר מתנועה הערבי כולו, על ארבע עשרה מדינות תיו ושטחיו גדולים מכל אי- רופה? ועל בסיס העובדה ש- מעולם, מעולם, אדוני הפרוי-

פסור המלומד, לא היתה קיימת אומה פלשתינאית ולא תודעה פלשתינאית מיוחדת. ואם אתה אינך יודע מה להשיב ומיתבם — מיתבם מכיוון שאתה יפה- נפש שכוה שרוצה להחניף ל- הם לאנשי, "השמאל החדש" למינהו בטיפוח הכוכב הפסיכודו- המאניסטי שלהם (אגב: רבים בתוכם יהודונים מתבוללים ו- שונאי עצמם). — אם לך אין תשובה, אין פירוש הדבר ש- לעם היהודי ולציונות אין ת- שובה. ואגב: אנשי השמאל החדש או "יפיי-הנפש" האח- רים, שאתה, כביכול, נבון בפני- הם, הלא אינם אלא יורשיהם של הקומוניסטים ברור הקודם, שבשם אותן טענות עצמן ו- אותם תסביכים נפשיים יהודיים שללו את קיומנו כעם ושנאו את הציונות!

לא. אינך תמים כלל וכלל. ואתה יודע שרבים מפי-הנפש שלך התנגדו בכלל לציונות ו- למדינה יהודית — אתה מצדיק עצמך בפניהם על ציונותך אז: לפני המישים שנה התעלמו מזכויות הערבים, והעולם לא נודעו, כי אז היו מיליוני י- הודים נרדפים, חסרי בית, נפ- שם יוצאת לציון ואין להם לאן ללכת...

נכון, טלמון. ורבים מיפיי- הנפש שלך, מהליבראליים וה- הומאניסטים כביכול ומתנגדי הציונות המדינית יש להם חלק בכך שבכוא שעת ההשמדה לא היינו מוכנים להציל; ולא נד- בר פה על חלקם של יהודים שהתנגדו לציונות מהפכנית ולכיבוש השלטון בכוח בא- רץ למען מניעת ההשמדה.

נכון, טלמון. בזאת אתה מצ- דיק את טיעונך שזכותנו לתל- אביב אינה זכותנו ליריחו, כי אז היה מצב קשה... ואת זאת כותב היסטוריון כביכול בשעה שהוא כבר שמע על אחד איליה ריפס, שהצית עצמו בחוצות ריגה הוא דוב- רם הבורע של מאות אלפי יהודי-רוסיה שנספח יוצאת לצאת פשוטו כמשמעו. מדוע וזותך פה, פרופסור השאננות המבורגנת, השבעה, גדולה ו- תר מוכותם של רבבות סור- דנטים ומרצים ומנהגדים יור- דים ברוסיה, הוועקים לציון? ואם היסטוריון אתה, אשאלך באיזו זכות אתה מתעלם מ- המציאות היהודית, לא הרוסית הבורעת ווועקת, כי אם זו השלווה למראית-עין, של יהודי ארצה"ב, על הסקר האחרון ש- נערך בה ע"י בני ברית, על 37 אחוז אנטישימים מוצהרים שם ו- 29 אחוז אדישים, —

באיזו זכות אתה מתעלם ממ- צב ומהסיטואציה העלולה להיווצר שם, — ואתה מעו- עדיין לכנות עצמך ציוני? ציוני אתה, בלי מחילה מכ- בודך, ולא ציוני, ודאגתך ל- ערבים בשם המוסר-היהודי הוא מעשה-נפשע של פיליטטר טיפוס, לגבי מיליונים יהודים שלמענם אתנו פה. ואיך להאמין להיסטוריה שלך, אם אתה מסלף עובדות- של-ממש מהמנויות לעיל ו- מצדיק את ציונותך בעבר ב- מצב היהודים לפני המישים שנה?

ואיך מעו היסטוריון שכמוך לשוב ולהדיש כי מדינת יש- ראל קמה מכוח הכפייה שה- אומות המאוחדות כפו על ה- ערבים? היש סילוף חמור מ- זה? העיני הדור הזה נתקר? שורך היה להחלטת האו"ם? מי הרים אצבע קטנה להגן עלינו כאשר מדינות ערב, חברות או"ם, התקיפו אותנו? כפה או בחורינו הלוואים כפו, וההחלטה המדינית שנתקבלה למרות העזות הטובות — אף של ירדדים?

אז עוד היית אפס גדול, ועל כן קשה לי לבדוק מה הייתה עמדתך, אם הסכמת ש- אין להכנע ליועצים וליפיי-רוח למיניהם ויש להלחם ולהקים מדינה. אך כל הטיעונים שלך היום יפים למסקנה שצריך היה אז להיכנע ולהישמע לעצות הללו. הרי אז גם רוב כמעט שלא היה לנו!

הנה, כהיסטוריון, מרשה אתה לעצמך להתעלם מהמונח המדיני "מינון" בדרך על סכנת הסכס ארצה"ב—בריה"מ, ומשתמש במונח זה דווקא ל- גבי מדינת ישראל — באמרך שהיא רוצה להטיל מינון על הערבים. וזו לשונו של היסטוריון, זה הגיונו, ישרו? אלמלא זאת שהיסטוריון א- תה הנוב-סבר, כנראה שאינך חייב לדעת מקרא, הלא היינו חייבים להעמיד גם על בו- רותך או סילופך לגבי המקרא, כשאתה מוכיר באגדתך את הפסוק, "לא בחיל ולא בכוח כי אם ברוח" — ואין פסוק כזה בנמצא. שם כתוב, "כי אם ברוח, אמר ה'". ומי שאמר זאת רצה גם בנצחון צבא יש- ראל הנלחם בשם ה'. גם זו יהדות ולא רק זו ה, אמנספיא- ציונית" שלך, המתבטלת מפני בתוך חרות ממש. ביוני 1967 היית מוכן ל- השאיר את גאצר בטיראן וב- סיני תמורת איוו התחייבות שלו או של אר-תאנט או של הגדולים.

טוב שלא נשמעו לך ולחב- ריך יורשי רוח ברית שלום — טוב שההיסטוריה שלנו נעשית למרות היסטוריונים שכמוך. וחבל שדין פושטי-רגל אידו- אולוגיים אינו כדיון פושטי-רגל בממון. ואם אי-אפשר להעמידם ל- דין, הרי מותר לתבוע מהם קצת בוש, במקום חוצפה ו- סילוף עובדות עבר והווה, ו- העלמת המציאות היהודית ב- עולם מעיני תלמידים וקור- אים — משמע, מעשה חיוז של הפקרת העם היהודי. ואתה, פרופ' טלמון, אתה באמת, כדברי אל-פחח ה- שמאל החדש, זר פה, עם קו-

...וגם תמיד קיימת הסכנה ה- גוברת מהעובדה שעמנו מסוגל להפחד בדרגת את הקשיחה על מיה!

אתם נכון: עמנו עם גדול, עם גאון, עם סגולה; אך יחד עם זאת — עם קשה-עורף (ולא רק לטובה, אלא גם לרעה); ויחד עם זאת — נוח להיות מושפע ע"י התרשנות רגעית שיטודה בשקר; ויחד עם זאת — מוכן ומוזמן

נונים לדבר על הגלעד...

(סוף מעמ' א')

מו (1) במאמרו של ד"ר שמעון שמיר — מאמר פסול עקב תמיכתו ב, ישות הפלשתיני- אית", ואפ"י כן — דוקא ד"ר שמיר כותב גלויות: "התפת- חיות מסיימת עלולות לפכות על צה"ל את תפיסת הגדה המורחית..."

מובן מאליו שד"ר שמיר רו- צה לשלל גם אפשרות כזו עם רעיון, "הישות הפלשתינאית", אלא שאין אנו מתוכחים כרגע בנושא זה. אנו, בפשטות, מציינים בשמחה שאנשים ב- הוגים שונים ורחוקים זה מזה מתחילים לדבר בעת ובעונה אחת על אפשרות שיהיו ה- נלשד.

איגרת אל

(סוף מעמ' א')

פה בארץ ממש באותה שנה של המהפכה הקומוניסטית — 1917. הלא זו שנת ההגרה בל- פור, שנת ראשיתו של, הבית הלאומי" פה. רבים מצעירי ה- יהודים באירופה היו כאבד: האמינו ישועה של המהפכה הקומוניסטית; צדק ושוויון — וחלל סוד לאומיות; שלטון עו- למי של לאדם העובד...

אילו הם על ידי טרזצקי ויקיר צבא ומלח"ל לבן של העם היהודי בעום, צבא מוערב ב- מאות אלפי-לארץ ישראל, הלא היום הזה הנה קיימת פה מל- כות ישראל ממש של עשרה מיליון יהודים, ובגבולות בין הפרת והיא — אף בטרים היו קמות פה תועות ומדינות ער- ביות קיקיונות. העם היהודי באירופה לא היה מושמד, טוב העזר היהודי ב- אירופה לא היו מאבדים את חייהם ואמאם במהפכות ז- רים, ופה היה קם כוח אדיר וגאור של חזות יהודית, תחיה יהודית למופת.

זה חשבון העבר, פיוטר קיי- רי? לא. זה חשבון ההווה והע- תיד. היום אני מוועדים, ו- רבים אף מופתעים, מגל ההת- עוררות הרוחנית הפאטיריטית העובר על יהדות בריה"מ. אתם חיים! אתם חיים! לא הצלחנו להקפיא אתכם, להטמיע אתכם. יהדות רוסיה נתנה את מיטב הכוחות לציונות בכל ענפיה, שאן או בלי קושאן, מהקב"ה או מהקרן הקיימת. אתה פולש וכובש וקולוניאליסט באמת — וניגוד גמור לך איליה ריפס, המוטל שרוף ומעונה בצפרני מוסקבה — הווא בעל-בית במלאו זכויותיו גם על ירוש- לים וגם על שכס וחברון. ד"ר ישראל אלדר

יקבי אליעז בע"מ

י י נ ו ת

ו מ ש ק א ו ת ח ר י פ י מ

מ ש ו ב ח י מ

נכירות פטורות מוכס

מכשירי חשמל, כלי בית, מכוניות וכי' תוצרת הארץ ותוצרת חוץ, פטורים מוכס. לעולים ולתוש- בים חוזרים, אפשר לקבל על ידי שרות מקיף, בקש קטלוג.

נורי גרינפילד בע"מ

בנין אליעז, רח' בני-יהודה 32, חדר 531, תל-אביב
קבלת קהל: מ-10.00 עד 16.00